

Udgifterne til Sandflugtens Dampning rammer enkelte Sogne, og som derfor foreslaar, at Andragendet henvises til Indenrigsministerens fornyede Overveelse. Saavidt jeg har opfattet det, er der ikke nogen megen stor Forskjel mellem de to Synsmaader, som det ærede Mindretal og Flertallet har af denne Sag, idet Flertallet, som sagt, indrømmer, at der ved enhver Lovbestemmelse kan indflyde visse Ubilligheder, som umulig kunne undgaas, og Mindretallet ikke har udtalt sig, for, at man skal imødekomme Andragenderne, saaledes som de ere fremsatte, men kun har foreslaaet, at de henvises til Indenrigsministerens fornyede Overveelse. Andragenderne have været indgivne til Indenrigsministeriet, som har givet Afslag paa dem. — Under Nr. 10 findes omtalt et Andragende fra en Farver Christensen i Frederiks-værk om Afgang for ham til at løse Næringsbevis paa Handel. For Dieblisset er Handelsretten paa Frederiksværk indskrænket til een Person ifølge et gammelt Privilegium. Dette er et foreldet Forhold, som staar i ringe Overensstemmelse med vor Næringslovgivning i Almindelighed og særlig er uheldig under den lidlige Udvikling, som Næringsforholdene paa Frederiksværk i det Hele have antaget i de senere Aar. Lillige er der blevet reist Spørgsmaal om, hvorvidt det paagjældende Handelsprivilegium endnu kan betragtes som retlig bestaaende, efter som det er overdraget til en anden Person og ikke udøves af Privilegiehaverinden selv. Dette Sidste maa jo henhøre under Domstolenes Afgjørelse, og Udvalget vil anse det for naturligt, om Vedkommende, som ønsker at faae Næringsbevis paa Handel paa Frederiksværk, søgges den Øvrighed, som har nægтет at udstede noget Næringsbevis til ham. Skulde nu imidlertid dette ikke lade sig iværksætte af en eller anden Grund, eller skulde Dommen gaa ham imod, maa man i Betragtning af Sagens almindelige Betydning og i Betragtning af, at dette Forhold staar i Strid med den nuværende Næringslov og er skadeligt for den Udvikling, som Næringsforholdene have taget i Frederiksværk i de senere Aar, ønske, at en Afløsning kan finde Sted, dersom en saadan kan ske paa rimelige Vilkaar. Af den Aarsag foreslaar Udvalget, at Andragendet henvises til den meget ærede Indenrigsminister. — Under Nr. 11 omtales et Andragende fra Kjøbenhavns Bognmandsforening. Dette har tidligere været indgivet, for to Aar siden, og den Gang udtalte Udvalget, at det er kjendte, at det i og for sig ikke er muligt at drage nogen Grændse mellem Kjørsel til Fornpielse og anden Kjørsel, men Bestefattten maa, for saa vidt den hviler paa Bognmændene, anses som en Næringsafgift, der som saadan ikke mere eksisterer. Af denne Aarsag foreslog Udvalget den Gang, at Andragendet skulde henvises til Indenrigsministeren. Det blev imidlertid ikke fattet Beslutning om dette Andragende og som Følge deraf fandt

Henvisning ikke Sted. Nu er Andragendet gjen-taget, og nærværende Udvalg slutter sig til den tidligere Indstilling og foreslaar, at Andragendet henvises til Indenrigsministeren. — Under Nr. 15 omtales et Andragende fra 31 Beboere af Dølle-rup Sogn, der dreier sig om en Afgift, som er paalagt dem ved Afløsningen af den saakaldte Næsen-Bro over Gudena. De mene, at de ikke ere pligtige at deltage i denne Afløsning eller i alt Fald ikke med saa stort et Beløb, som der er dem paalagt, af den Grund, at Afgiften til Broen hvilede paa enhver oprindelig Gaard, men nu har man paalagt enhver Parcel af en udstykket Gaard et ligesaa stort Bidrag til Afløsningen, som der var paalagt enhver oprindelig Gaard. Udvalget har ikke set sig i Stand til at have nogen bestemt Mening om dette Forhold, men henstiller til Indenrigsministeren, om der ikke maatte være en Ubillighed tilstede, som der muligvis vilde kunne raades Bod paa ad administrativ Veie. Udvalget beder derfor den ærede Minister om at tage dette Forhold under Overveelse. — Det ifjor indkomne Andragende om Indførelse af virkelige Slægtnavne er bleven gjentaget iaar. Som det vil erindres, stillede den daværende Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet sig meget gunstigt til den omhand-lede Sag og lovede at efterkomme det daværende Udvalgs Indstilling. Den gif, som det vil erin-dres, ud paa, at Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet ved et veiledende Cirkulære vilde lægge Paagjældende Sagens Vigtighed og Ønstelighed paa Hjerte og ved Henvendelse til sin Kollega Justitsministeren med-virke til, at Bevillinger til Navneforandring kunde beholdes uden Betaling. Det haabes, at den nuværende Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet vil stille sig til denne Sag paa samme Maade som hans Forgænger, og i denne Forventning tillader man sig at foreslaa Andra-gendet henvist til den nævnte Minister saavel for hans eget Vedkommende som med Anmodning om at foranledige, at Bevillinger til Navnefor-andring kunne meddeles uden Betaling. — Under Nr. 20 omtales et Andragende fra Anders Jen-sen i Virklund, som gaar ud paa, at det maa til-lades ham at faae en Arvefæstefgift paa hans Eiendom afløst, uagtet den Frist, som er fastsat ved Loven af 25de Marts 1871, er udløben. Det er aabenbart en Forsømmelse og Forglem-melse af ham, at han ikke har iagttaget den Frist, som Loven sætter, men dette forekommer i og for sig ikke Udvalget at være nogen Aarsag til at gjøre det umuligt for ham og Andre, som kunde være i samme Tilfælde, at faae den paagjældende Arve-fæstefgift afløst, og derfor foreslaar man, at det nævnte Andragende henvises til Finansministeren med Henstilling om, hvorvidt der er Anledning til ved Lov at faae en ny Frist fastsat for denne Art Afløsninger. — Under Nr. 21 omtales et Andragende om en Arvesag paa Vær. Denne